

Renault
Vrijbouter
Vrienden
Club

Uitlaatklep

november 2013

In dit nummer o.a.: onderhoud van een Sinpar, Baggerevenement, een aankoop en een bijna-verkoop

Van de voorzitter

Gelukkig! Wij Nederlanders, maken ons weer ergens druk om! Niet om de benzineprijs of de crisis, of de naderende belasting voor oldtimers, maar om zwarte Piet. Gelukkig wordt er door de

Nederlanders en medelanders op een hilarische manier gereageerd.

Een Surinaamse Sinterklaas op leeftijd, die al jaren de echte sint helpt, reageert op SBS dat de kinderen hem er nog nooit op gezien hebben, (in de jaren dat hij hulpsinterklaas was) dat hij niet de juiste kleur had! Ook op Twitter en Facebook kwamen de meest bijzondere dingen voorbij. Laten we niet vergeten dat het hier om een kinderfeest gaat, dit moet de insteek zijn en blijven.

Maar goed, dat de Sint soms ook wel eens in een Renault vervoerd wordt, is ook de enige relatie tot onze club, dus snel weer terug naar waar wij ons druk overmaken: auto's, kamperen en evenementen!

Wat was het Alblasserwaard evenement weer gezellig, en niet geheel onbelangrijk, het was droog op de momenten dat het droog moest zijn.

Gelukkig was er ook nog wat te zien in de mooie rondrit.

Hier en daar een ooievaar en het baggermuseum was gelukkig open.

De tent waaide over de boerderij, maar stond ook al weer op z'n plek voor de meeste toerrijders teruggekeerd waren op de camping.

De Zweedse fakkels van Willem brandden 's avonds als baken in de nacht en de campingboer zag dat het goed was.

Prijzen werden verdeeld, de bokaal werd uit en ook weer ingepakt, om het komende halfjaar op de schoorsteenmantel van de winnaars te schitteren.

Zondag nog een lekkere brunch met een

zacht of hardgekookt ei, diverse verse broodjes dus iedereen blij.

Al met al weer een geslaagd weekend! Frans, Henriëtte en Mirjam Bedankt!

Op naar het volgende evenement .... Asperges! Ik heb er zin in!

Met vrolijke Vrijbouter Groet,

Henk Buwalda

Van de redactie

Verbouwen, opknappen, restaureren; als liefhebber van oude Renaults weten wij dat het eens moet gebeuren. Of misschien al gebeurd is.

Behalve dat de redactie gezamenlijk de Uitlaatkleppen bouwt, lijkt het bouwen ook haast een vereiste als je redactielid wilt zijn. Een kleine opsomming: Martijn en Sabine zijn al ruim 3 jaren bezig om hun boerderijtje om te bouwen tot een luxe woonstek.

Wouter is op dit moment druk om een serre aan z'n Groningse woning te bouwen; na al eerder een uitbouw voor de badkamer gerealiseerd te hebben.

Kijken we naar de auto's, dan wordt ook daar gebouwd: de R5 van Wouter is in restauratie en de aandacht die z'n Rodeo nodig heeft, is in een vorige Uitlaatklep al eens getoond. Martijn heeft tussen het verbouwen door tijd gezien om de belgische witte 21 Turbo op kenteken te zetten en plant voor het winterseizoen een aantal upgrades. En daarnaast maken we de Uitlaatklep. Ook nu is het weer gelukt en wensen wij jullie veel leesplezier!

Wouter, Sabine en Martijn

R4-genieter

Baggerevenement 13-15 september 2013

Met de 'jonge lui' hadden we besloten om het weekend op donderdag alvast in te luiden. We hebben onze klapper in Apeldoorn uitgekapt en hebben een gezellige opwarmavond gehad. (alhoewel we aankwamen in de stromende regen en de gevoelstemperatuur ver onder nul lag..)

De vrijdagochtend hebben we gebruikt voor

een stevig potje midgetgolf. Uitgeput van de pittige strijd besloten de mannen dat het weer eens tijd werd voor een stukje rijden. Dus maar via alle misselijkmakende dijk- en binnendoorweggetjes (prachtige omgeving overigens maar door het hoge tempo weinig van gezien) toch de camping in Giessenburg bereikt.

Opnieuw de klapper uitgekapt en tijd voor bier... Of was het toch andersom?

Er stond wel een harde, koude wind waardoor we besloten een windscherm te maken tussen onze klapper en de caravan van Jos en Pauline. Niks persoonlijks dus dit afbakeningsscherm, puur tegen de wind.

Een zeer gezellige eerste avond volgde in de grote tent. Onze nieuwe Belgische vrienden

den vermaakten ons met prachtige sfeervolle gitaarmuziek. Onder het motto meezingen mag! Ze kon werkelijk van alles spelen, vele verzoekjes volgden tot in de late uurtjes.

De volgende ochtend begon helaas met een klein katertje... We hadden de teamindeling besproken, sprongen in de witte 5 op weg naar de winst. Net zo fanatiek met de foto-opdracht op schoot en een enigszins aangepast tempo gingen we van start.

We hadden koffiestop bij de ooievaarsuitkijkpost.....

Hier hebben we nog een paar diertjes gespot. Ook hebben Siera en Maud hier een pasgeboren, naakt, zielig, koud konijntje gevonden die alleen in het natte gras lag.

De meiden bedachten zich geen moment en liepen naar de vrouw van de receptie om verhaal te halen. Hier bleek dat moederkonijn met nestje jongen verkocht was.

Waarschijnlijk was er dan eentje achtergebleven, maar die ging het toch niet redden...

Een heerlijke warme sjaal en 2 liefdevolle jonge dames en 1 moeder waren zijn redding.

Het hele weekend hebben ze voor "Kruimel" gezorgd, zelfs midden in de nacht. Om hem zondag lekker mee naar huis te nemen.

De 5 knorde de hele rit heerlijk door. Tijdens het bezoek aan het Baggermuseum werden we gebeld door Albert-Jan en Marlies dat de clubtent was weggewaaid door de harde storm. Ook zou onze voortent het niet overleefd hebben.

De mannen besloten terug te gaan om de boel te repareren en Pauline knorde verder met ons in de 5 om zo hun deel van de rondrit af te kunnen maken. Na eindelijk die 21 Turbo van onze bumper te hebben losge-

reden, vervolgden we onze weg langs de vele passeerhavens over prachtige weggetjes. Nog even een snelle stop voor de barbecue en op naar de winst!

Aangekomen op de camping bleek de schade van de clubtent reuze mee te vallen.

Alles was weer opgelapt met behulp van sjobanden en wat sterke mannen, de tent was klaar voor avond 2!

Eindelijk weer tijd voor bier en werd de barbecue in de brand gestoken. Heerlijk gegeten waarna het tijd was voor de prijsuitreiking. Tot onze grote verbazing waren we gewoon eerste! Natuurlijk was de inzet ook erg groot maar dit hadden we toch niet ver-

wacht. Die prachtige, veel te grote Elly Buwalda trofee mocht weer een jaartje schitteren op de schoorsteenmantel. Ook een prachtig Renault 5-model in de wacht gesleept om onze mannen te vriend te houden.

Vele drankjes volgden en opnieuw werd er weer uit volle borst meegezongen met de gitaarmuziek.

Zondagochtend werden we zo fris als een hoentje wakker, de kater was gedumpte en op naar het gezamenlijke ontbijt.

Dit was perfect geregeld, altijd een leuke afsluiter van een evenement!

Met het buikje vol terug naar de plaats om de boel in te pakken en klappen maar. Na weer het bekende handje-kusje moment gehad te hebben werden de 5, 21 turbo, de dikke bus en het kleine viertje aangeslingerd voor de rit terug naar huis.

Sabine & Rianne

Elly in het AD

FOTO PIM RAS

2006

Elly Buwalda (†)

→**Toen** Twee tumoren in een borst en vier in haar oksel zijn met een chemokuur bestreden als het AD Elly (dan 39) ontmoet. In het Medisch Centrum Leeuwarden ondergaat ze haar eerste controle na de zware behandeling tegen borstkanker. „Ik zit eigenlijk heel erg in over mijn andere borst. Waarschijnlijk zit het tussen mijn oren.”

→**Nu** Een jaar na de publicatie, op 13 september 2007, overlijdt Buwalda-Klompemaker. Echtgenoot Henk herdenkt een sterke, levenslustige vrouw: „**Binnen twee weken wisten we dat het foute boel was.** Voor de buitenwereld hield Elly zich groot, maar ze had het erg moeilijk. Dat ze kaal werd, vond ze vreselijk. Mijn vrouw had een enorme liefde voor oldtimers en kamperen, daarom hebben we in september 2006 nog de Renault Vrijbouter Vrienden Club opgericht. Twee keer per jaar organiseren we een evenement waarbij we toeren, kamperen en gezellige spelletjes doen. De winnaar krijgt de Elly Buwalda Trofee.” Elly werd 40 jaar.

Een avontuurlijke aankoop

Nadat begin mei onze crémekleurige oervijf automaat uit 1981 onverwacht werd verkocht, moest er vrij vlot een vervangende voiture worden gevonden. Dat het een oldtimer Renault moest worden was wel duidelijk, maar welk type? Onze rode 4 TL, waar we tien jaar met veel plezier in hadden gereden, was na een plotselinge en hardhandige confrontatie met een boom die niet meegaf, terechtgekomen bij een auto- en schadeherstelbedrijf in Steenwijk. Daar is hij van me overgenomen, weer hersteld en staat er nu, medio juni, te koop. Die periode ligt achter ons.

De oervijf was een impulsaankoop vorig jaar mei bij Oh oh Renault. In de jaren '70 hebben we alle twee met veel plezier in respectievelijk een TS en een LeCar gereden, vandaar. Maar we zijn ouder geworden en de instap bleek voor Marjan met haar probleemknieën te laag en de kleur was ook niet de juiste.

We struinden enkele dagen door de bekende autosites en al snel besloten we dat onze volgende aankoop een Supervijf zou worden. De ruime keus, prijsvriendelijk en vooral de hogere instap in vergelijking met de oervijf, gaven de doorslag. En hij is natuurlijk klassiek!

Uiteindelijk viel de keus op een anthracietgrijze Supervijf SL met een 1100cc motor met 4-bak van maart 1989 en die te koop stond in Amsterdam- Osdorp. Op de foto's zag hij er strak uit, geen schade, weinig kilometers, net interieur en recent waren enkele relevante reparaties verricht. In de afgelopen 24 jaar had hij volgens de RDW-gegevens vijf eigenaren gekend. De vraagprijs was alleszins redelijk, aangezien de APK al in augustus zou verlopen. Het gekozen 06-nummer verbond me met een vriendelijke man, wiens wieg aan zijn accent te horen ergens in Noord-Afrika had gestaan. Na een inleidend gesprek, waarin ik liet ik me leiden

door mijn intuïtie, die me ingaf dat het wel goed zat, kreeg ik zijn adres en maakten we na wat praten een afspraak voor donderdag 16 mei om 15.30 uur, dat kwam voor ons beiden het beste uit.

Maar hoe kwam ik in Amsterdam? Met Marjan was geen optie; donderdag is de oppasdag voor onze kleinzoon Vince van drie. De meeste bekenden moesten werken, dus richting hoofdstad met een auto zou moeilijk worden. Even overwoog ik met de trein te gaan, maar de trein is niet goedkoop en eenmaal in Amsterdam moet ik dan nog in Osdorp zien te komen en zonder OV-chipkaart is dat ook niet eenvoudig. Maar zoals vaak in zulke situaties kwam de oplossing uit onverwachte hoek; onze schoonzoon liet zich in het weekend voor de bewuste afspraak ontvallen dat als hij donderdag zijn

zoon bij ons had gebracht, hij vanuit Vledder door zou rijden naar Almere, waar hij een vergadering had op het hoofdkantoor van de organisatie waarvoor hij werkzaam is. Ineens had ik het; ik zou met hem meerijden naar Almere en vandaar verder met de fiets naar Amsterdam. Aangezien hij een forse Volvo-stationcar rijdt, was het meenemen van mijn fiets achterin geen probleem. Hij moest om tien uur 's-ochtends in Almere zijn en ik had dus ruimschoots de tijd om op tijd in Osdorp aan te komen. Bij aankoop kon mijn fiets wel achterin de Vijf mee terug. Ik zou natuurlijk wel een probleem hebben als de koop onverhoopt om wat voor reden dan

ook niet door zou gaan. Maar ik hou wel van een onverwachte situatie, dus dat zou ik dan wel op zien te lossen. En nu maar hopen op droog weer. Maar enkele dagen later bleek dat ijdele hoop, het westen van het land zou forse buien te verwerken krijgen. Dus hoopte ik op een miskleun van de weerman, maar ik pakte voor de zekerheid toch maar een regenpak in.

Donderdagochtend om 08.15u werd onze kleinzoon bij ons thuisgebracht, mijn fiets ging achterin en gemoedelijk keuvelend bereikten we rond 09.45u het bewuste hoofdkantoor, gelegen in een volgebouwd industrieterrein ergens achter de afslag Almere Stad-West. We wensten elkaar sterkte en namen afscheid.

Ondertussen pakten donkere wolken zich samen, maar het was nog steeds droog. Het industrieterrein bleek niet te zijn ingericht op fietsers en het duurde dan ook even voordat ik illegaal over enkele autowegen en een grasveld een tankstation bereikte, waar ik kon vragen waar ik me nu precies bevond. Het fietspad richting Stichtse Brug was snel gevonden en over een doorgaand fietspad door enkele nieuwbouwwijken, waar ik verast werd door een aantal fraaie architectonische hoogstandjes in woningen en bedrijfspanden. Op een parkeerplaats bewonderde ik een mooie Volkswagenbus T2, die was omgebouwd tot een mobiel ijspaleis.

Eenmaal de nieuwbouw uit, strekte een lege vlakte zich voor me uit, de aanloop naar de Stichtse Brug doemde in de verte op. Wat verder was een deel van de vlakte ingericht als gigantisch parkeerterrein. Voor aan de weg stonden een groot aantal vrouwen en vanaf het parkeerterrein kwamen er nog veel meer aanlopen. Wat was dit voor een feministische gebeurtenis? Een groot aantal festivaltenten enkele kilometers verderop leken er op te duiden dat het vrouwelijk deel van onze bevolking zich ging voorbereiden op iets heel massaals. Wat was er toch gaande? Dat werd me snel duidelijk door de pendelbus die vanaf de festivaltenten aan kwam rijden; de beide zijden van de bus waren voorzien van grote spandoeken waarop in forse letters stond gedrukt: "Libelle Zomerweek". Ik ontwaardde tussen alle wachtende dames welgeteld één man, die naar ik meende te zien niet erg blij keek.

Maar ik kon me natuurlijk vergissen en was het de man zijn natuurlijke gezichtsuitdrukking. In gedachten wenste ik alle dames en speciaal die ene heer een genoeglijke dag toe tijdens de Libelle Zomerweek en vervolgde mijn weg.

De bewolking werd dikker en ik moest door de tegenwind enkele malen terugschakelen in de een kilometer lange aanloop naar de Stichtse Brug. Eenmaal boven het wateroppervlak tussen Flevoland en Noord-Holland werd ik zo ongeveer van mijn fiets geblazen door de sterke wind. Een wijds uitzicht over een oer-Hollands landschap: polder, water met een vrachtschip, dat net onder de brug doorvoer, weilanden met zwart-bonte koeien en donkere wolken, die weinig goeds voorspelden. Maar het was nog steeds droog...

Wordt vervolgd!

Peter van der Eerden

Onderhoud voor de Sinpar

Onlangs mocht mijn Renault 4 Sinpar weer voor de jaarlijkse APK. Uiteraard vol vertrouwen, het is immers een 4tje, heb ik de auto bij de garage ingeleverd. 's Avonds kon ik me weer ophalen, voorzien van weer een jaar goedkeuring. Wel waren er een paar puntjes die er aan zaten te komen volgens de monteur, zoals een aandrijfshoes, stuurhoes en wiellager achter. Mooie reden om het karretje onder handen te nemen.

Het minst spannende was wel de stuurhoes. Kogeltje los, spoorstanglengte opmeten, losdraaien, hoes vervangen, monteren in omgekeerde volgorde. Voor de aandrijfshoes moest iets meer gebeuren. Vaak wordt

er gewoon een hele as verwisseld voor een andere gebruikte, maar ik wilde toch liever een nieuwe hoes monteren. Asje verwijderden, hoes los, diep in het vet een borgclip loswippen en de as lag uit elkaar. De nieuwe hoes bleek echter zo stug, en de homokineet zo groot, dat na een halve middag worstelen met allerlei conussen, stukjes buis en veel olie en vet montage van de nieuwe hoes toch echt niet te doen bleek. Toch maar even langs de garage, waar met een spreider de hoes net-aan over de kop van de homokineet te krijgen was. Vervolgens ook hier weer: monteren in omgekeerde volgorde.

Omdat de versnellingsbak nu toch zonder olie stond vond ik het wel een mooi moment om eens naar de kleine lekkage aan de voorkant van de bak te kijken. Ik had hier al eens een drupje gezien, en vroeg me toch af wat het was. Dit 'even' kijken mondde al vrij snel uit in het half demonteren van de bak. In ieder geval het hele Sinpar-gedeelte heb ik er af gehaald, omdat ik deze op diverse pasvlakken wat zag zweten. Baksteen los, voordeksel los, aandrijfgedeelte naar achter los, en het hele feest kon verwijderd worden. Het voelde enigszins als een soort perspassing, maar met beleid was het 4x4 huis netjes te verwijderen.

Inderdaad zag het pakkinggebeuren er wat gammel uit. Wat aanvoelde als een perspassing bleek achteraf de aandrijving van de kilometerteller te zijn, die eigenlijk net niet langs de 4x4 tandwielen kon. De teller heeft een kunststof tandwiel en die had dit weliswaar wel overleefd, maar bleek een ontzettende hindernis om het geheel weer te monteren. Om dit te kunnen doen zou de telleraandrijving uit de behuizing moeten, vervolgens alles monteren, en de aandrijving weer terug persen. Ik weet niet of dit dezelfde constructie is als bij een normale R4 bak. Bij de Sinpar is de aandrijving in ieder geval een kunststof bus, waar op geen enkele manier een stuk gereedschap tegen aan te zetten is om 'm te verwijderen. Na behoorlijk wat tijd proberen en rommelen

was het meest creatieve, en minst destructieve dat ik kon bedenken het met behulp van twee parkers vastschroeven van een fietsgereedschapje op de nylon bus, in de hoop hem hiermee te kunnen bewegen. De bus bleek echter zo vast te zitten, dat alles bewoog, behalve de bus. Inmiddels lichtelijk chagrijnig besloot ik de moed tijdelijk even op te geven om na te denken over een andere oplossing. Inmiddels te lui en te chagrijnig om het gereedschap los te schroeven leek het me wel zo makkelijk om t gewoon los te trekken. Die schroeven stonden toch al op het punt van opgeven.... En toen, eigenlijk al op weg naar de koelkast, gaf het Franse mechaniek zich uiteindelijk toch over.

De bus bewoog, en was er toen voorzichtig uit te draaien. Nu kon het geheel voorzien worden van een nieuw laagje vloeibare pakking, en: monteren in omgekeerde volgorde.

Het achterwiellager had al om wat uitzoekwerk gevraagd. Vanwege de vierwielaandrijving zitten er in de constructie van de achteras volstrekt andere lagers dan bij een normale 4. Gelukkig was de APK monteur in zijn zoektochtje om het lager keuringswaardig stil te krijgen zo vriendelijk geweest om even een fotootje van het lager te maken, inclusief typenummer. Een rondje googlen vertelde me dat dit het zelfde lager was als een normaal R4 voorwiellager. Handige jongens die Fransen. Om het lager te kunnen vervangen was er een slagtrekker nodig, en was het ook wel handig om eerst de aandrijf-as te verwijderen. Hiervoor moet je dan het differentieel onder de auto vandaan laten zakken, daarvoor mag de cardan los, maar alles was gelukkig redelijk gangbaar en dus prima te doen. Nu de as er uit was bleek het lager vrij eenvoudig te verwisselen, en kon het hele spul weer gemonteerd worden.

Omdat het achterdifferentieel toch los lag, en deze al enige tijd een beetje olie drupte, was het een mooi moment om deze ook eens wat verder te inspecteren. De druppels hingen aan het dekseltje van de blokkeerbediening, welke met een pakkinkje gemonteerd zit. Ik kon me echter nauwelijks voorstellen dat dit de daadwerkelijke boosdoener was. Op deze plek komt namelijk ook de bedieningskabel naar binnen, welke abso-

luut niet oliedicht is. Ik vermoedde dat er ergens dieper in het dif een echte olieafdichting zou zitten. Gelukkig bleek de hele kop van het apparaat makkelijk te verwijderen.

In dit deel zit het bedieningsmechanisme waarmee je de aandrijving van de achterwielen inschakelt. De bediening gebeurt met een schakelvork zoals ook in een versnellingsbak, en de stift waar deze vork vast zit wordt afgedicht met een O-ring. In mijn geval met een kapotte O-ring. Letterlijk het lek boven water, nu alleen nog maar een nieuw ringetje zoeken, en wederom: monteren in omgekeerde volgorde.

Nu ik de 4 toch onder handen had vond ik het ook wel tijd worden om eindelijk die ontzettend verteer-de deurrubbers eens te vervangen voor wat schappelijks. Nou bleek Harry Velthuis een goeie kwaliteit rubbers op voorraad te hebben, dus stond er een paar dagen later een grote doos met deurrubbers op de stoep. Op zijn advies heb ik in België een patroon met goeie kit gehaald, en dus kon ook dit klusje beginnen. Het verwijderen van de oude rubbers en lijmresten is best een klusje. Vervolgens het nieuwe rubber op de juiste plek plakken viel me behoorlijk mee. Wel was de lijm/kit zo dik dat ik al na 1 deurtje spierpijn in m'n handen had, en de kitspuit krom, gammel en op het punt van overlijden was.

Een geleende elektrische kitspuit deed hier wonderen, en na een zaterdagavond prutsen, met hulp van een biertje en mede-R4-enthousiasteling Folkert was de 4 weer als nieuw. Best luxe als je niet meer langs elke deur naar binnen kan kijken. Ik weet zeker

dat dit ontzettend veel gaat schelen. Waarschijnlijk niet qua tocht en herrie, maar wel in de hoeveelheid commentaar van R4-nietbegrijpers.

Al met al kan mijn 4-tje kan er weer tegen, en heb ik nu al weer zin in het volgende evenement.

Menno Merts

De Bandentrapper

Dan komt het besluit om het Renaultje 4 te gaan inruilen. Ook een optie, nietwaar? Op dat moment leek het zelfs nog een goed idee.

Zo begint een curieuze tocht langs steeds louchere autobedrijven. Samen met een hele goede vriend, dat dan gelukkig weer wel. Het maakt de tocht draaglijker en bij tijd en wijle zelfs hilarisch. Een lach en een traan, zo'n dag. 's Ochtends nog vol goede moed en optimistisch op het naïeve af: zo'n klassiekertje is natuurlijk super gewild. Veel vraag naar en volgens de ijzeren economische wetten, gevoed door het hier en daar afbrokkelende kapitalisme, bepaalt de vraag de prijs. Bingo. Kassa. Dat idee wordt nog versterkt door het deskundig geachte oordeel van een van de eerste bedrijven die we aandoen.

De dienstdoende inkoper loopt welwillend en goedgemutst mee naar buiten. Hij heeft blijkbaar, net als wij, ook zin in een superdeal vandaag. Wij schatten hem alvast hoog in; hij werkt namelijk bij een Franse Oldtimerspecialist. Kat in 't bakkie. Zijn oordeel heeft hij snel geveld: strak karretje. Dussss. Nu slaat, volkomen onverwacht, de

vertwijfeling bij ons toe... Heeft 'ie er echt wel verstand van? Ligt z'n bril nog binnen? Is het soms een omgeschoolde keukenverkoper? De tand des tijds heeft namelijk een uiterst succesvolle aanval op dit markante voertuig gedaan en dat is met geen mogelijkheid over het hoofd te zien. We zijn hier zacht knisperend naartoe gereden en in die 20 minuten dat dat duurde is er weer een spatbordrand weggeroest, bij wijze van spreken. De Man Van De Inkoop zit er niet mee en blijkbaar kan het nog veel erger, hij laat in ieder geval zijn dag en deal niet verpesten door een beetje roest. Een strak karretje vindt hij het en daar gaat hij geen concessies in doen. Een hoopvol begin van de dag! Die hiermee meteen geëindigd had kunnen zijn als deze klassiekergoeroe een mooie opvolger zou hebben voor het 4tje, binnen mijn zeer beperkte, zo goed als fictieve budget. Dat had hij niet, er moest zoveel geld bij (ik weet niet eens meer bij wát precies) dat voor hem de zon ging, nee sterker nog: blééf schijnen en voor mij dikke, vette wolken voor mijn inruildroom schoven. Naar later bleek een voorteken voor de rest van de Tocht Der Schaamte.

We zouden steeds verder gaan afglijden in de krochten van de autohandel, die merkwaardige dag. Begonnen we nog op een prettige, door iedereen te vinden en zelfs makkelijk aan derden uit te leggen locatie, naarmate de dag vorderde verdwaalden we steeds vaker en ernstiger op obscure industrieterreintjes die overgingen in woonwagenvakken. Of andersom. Nog een geluk dat het overdag en dus licht was: men had ons in het slechtste verdwaaalscenario nooit meer teruggevonden.... Niet in deze eeuw waarschijnlijk. In ieder geval niet zonder peperdure, state-of-the-art-opsporingsapparatuur. Bestreringen om en de verf op de panden die we bezochten hielden gelijke tred: ze hielden gedurende het vorderen van de dag langzaam op te bestaan. Opvallend genoeg net als de gebitten van de handelaren die ons te woord (of delen daarvan...of klanken die ervoor door moesten gaan...) stonden met, zonder uitzondering, een telefoon in de goudgeringde hand of aan het bijpassend goudgeringde oor.

Zo kon het gebeuren dat we, al enigszins murw door de tot dan toe gedane en bij tijd en wijle duizelingwekkende inruilvoorstellen (E 420,- als hoogtepunt....) bij de zoveelste autoprimaat intussen al wat rillerig zijn oordeel stonden af te wachten. Terzakekundig schopte hij voor de derde keer tegen hetzelfde bandje (het wiel bleef gewoon vastzitten, zo concludeerde hij ook eindelijk). "Leuk voor 't vrouwtje", kreette hij oer. Welk vrouwtje? Had hij een vrouwtje? Het ontroerde ons bijna. Goh, een vrouwtje..... Maar goed: De Deal. E 250,-, maar liefst. Dat deed ons meteen twifelen aan zijn liefde voor Het Vrouwtje. Het mocht weer niks kosten, jammer hoor. Met mijn armetierige budget hierbij opgeteld bleef de keuze beperkt tot welgeteld één auto in zijn waarlijk schitterende collectie voitures van museale kwaliteit: een Peugeotje Dingies van een onbestemd bouwjaar in zilvergrijs. Of wat daarvan over was. 50 tinten grijs, inmiddels. Afijn, maar niet teveel eisen stellen aan de uiterlijke staat in deze prijs categorie. Maar binnenin werd het niet veel beter: scheuren en vlekken all over the place, afgebroken knoppen en hendels en de lucht van vijftien jaar lang halfzware sjekkies en patatjes speciaal. Zeer inspirerend. En dat alles bleek nog slechts een opmaat naar de meest trieste aanblik ooit: een vermoeid en scheef hangend dashboardkastklepje, dichtgehouden door een vaalgrijs Gamma-haakje-met-oogje-vooreen-tuinhekje-of-schuttingdeurtje... Gewoon erin geschroefd, pontificaal en volkomen willekeurig.

Kokhalzend liet ik me vervolgens uit dit barrel hijsen door mijn te hulp geschoten vriend. Ik leek wel gek, ik zou nooit meer uit deze peilloze diepten geraken als ik dit serieus bleef overwegen: een anderhalf decennia oud graf-op-wielen met bouwmarkt-haakje-en-oogje....Men zou mij verstoten en ik mezelf. Een mens kan maar zoveel hebben. Dus wég van dit automobiele hospice, vol gas terug naar de beschaving en gezond verstand. Er in één klap meer aan gehecht dan ooit en vastbesloten stappen we weer in m'n doorroestende 4tje: ik rijd hem op tot ik carrosserieloos toerend op de snelweg aangehouden word op m'n geducttapete chassis en vliegen uitspugend toegeef dat er geen

APK meer opzit. Punt uit.

En nog steeds moet ik me vermennen en een plots opkomende misselijkheid wegslikken als ik in de bouwmarkt langs de tuinafdeling loop: het rek met haakjes en oogjes sla ik over.....

Lars Bais

Denk om je rug!

Om deel te kunnen en mogen nemen aan de gezamenlijke maaltijd zullen er toch eerst zware tafels gesjouwd moeten worden.

Frans

Van de penningmeester

Met het nieuwe jaar in zicht, komt ook het betaalmoment van de contributie aan. Wij sturen geen acceptgiro's, dus hierbij het vriendelijke verzoek om uiterlijk in januari 2014 de contributie te betalen. Op tijd betalen maakt het plannen van de evenementen makkelijker, dus alvast bedankt daarvoor. De contributie 2014 is hetzelfde als in 2013: € 15,= voor 1 persoon en € 25,= voor gezin. Ons IBAN is NL37ABNA0593510011 (ofwel bankrekening 593510011) t.n.v. RVVC te Zwolle.

Martijn

Whisky

Na een liefdevol en trouw leven van 11 jaar en 2 maanden was het lichaam uitgeleefd en hebben we het moeilijke besluit moeten nemen Whisky op maandag 18 november 2013 in te laten slapen.

Een ieder die wel eens een RVVC-evenement bezocht heeft zal zich Whisky herinneren als wellicht een van de meest enthousiaste vrijbuiters van de RVVC. We zullen hem erg missen.

Frans, Henriette & Mirjam

Vind ik leuk!

Wij als Renault vrijbouter vrienden zijn er dol op om terug te gaan in de tijd... Als het om voertuigen gaat in ieder geval... Maar met online ontwikkelingen en social media kijken we graag vooruit! Vandaar dat wij als Renault Vrijbouter Vrienden Club nu ook een

officiële Facebook-pagina hebben!

Op deze Facebook-pagina kun je verdere achtergrond-informatie vinden over onze leden, over Renault in het algemeen, foto's bekijken die geplaatst zijn en ga zo maar door. Vind de pagina leuk en je krijgt de berichten van de RVVC Facebook-pagina automatisch in je eigen nieuwsoverzicht. Bekijk onze FaceBook pagina hier: www.facebook.com/RenaultVrijbouterVriendenClub (klikbaar)

En.... vergeet niet op de "Vind ik Leuk" knop te klikken!

Het RVVC Forum

Helaas, het forum van de RVVC is niet meer... Wij hebben ruim een jaar geleden een compleet nieuw forum opgezet voor de RVVC. Na een jaar hadden wij hier 16 geregistreerde leden waarvan drie tot vier actieve forumleden. Omdat het forum erg veel onderhoud vergt en hier vaak aan de techniek gesleuteld moest worden om bijvoorbeeld spam en ongewenste berichten buiten te houden, is er besloten om het forum te vervangen door een Facebook-pagina.

Als het forum druk bezocht zou zijn en veel actieve leden waren, had ik graag de tijd en moeite genomen deze in de lucht te houden. Persoonlijk denk ik dat de Facebook-pagina een goed alternatief is. Daarnaast is de Facebook-pagina laagdrempeliger en zullen we een veel breder publiek benaderen als met het forum.

Michiel

RVVC

Pagina-informatie bijwerken

✓ Vind ik leuk

Bericht * ▾

Agenda

Nieuwjaarsreceptie

12 januari 12.30 uur

Locatie: Thuis bij Zwanikken,
Eperweg 63 in Oene.

Voorjaarsevenement

13-15 juni 2014, Groesbeek

Najaarsevenement

12-14 september 2014, Friesland

De Voetskamp AUTO KLASSIEKERS
Eperweg 20 - 8167LH - OENE (GLD)
KLASSIEKERS
APK - ONDERHOUD - LASWERK - RESTAURATIE - IN EN VERKOOP - AUTOTRANSPORT

WILLEM BELDER
06 - 4490 4582

estafette Specialist

Assurantiekantoor Henk den Oel B.V.

Kantoor: Beethovenlaan 17
5022 AH Standewijk
postbus 1007
4790 RA Standewijk
tel. (0184) 410022
fax (0184) 420023
mobiele tel. 06-51402204

sparen - hypotheek - financieringen - pensioenen

Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245

Ledenadministratie

penningmeester@rvvc.nl

Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar RVVC rek.nr. 593510011 te Zwolle
IBAN: NL37ABNAO593510011
BIC: ABNANL2A

Webmaster

Michiel Komies, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Henk Buwalda (voorzitter)

Meekeshof 23

9089 BC Wytgaard. 058-2553235

Wim Meester (secretaris)

Volkersweg 30,

1684 NT Zwaagdijk-Oost. 0228-584825

Martijn Brouwer (penningmeester)

Verl. Hoogeveense vaart 56

7864 TC Zwinderen. 06-42516883

Sjannien Pennings

Osseweistraat 38

3023 DD Rotterdam. 010-4550987

Michiel Komies

Grauwe Gans 30

7827 SW Emmen. 06-10801551

Coördinator evenementen

Richard Alberts

Westerstraat 28, 8011 CG Zwolle

evenementen@rvvc.nl

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Sabine Velthuis,

Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

Clubartikelen

Wim en Wilma Meester

Volkersweg 30,

1684 NT Zwaagdijk-Oost.

0228-584825, clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333

Wim Meester, tel: 0228-584825

Harry Velthuis, tel: 0591-618696